

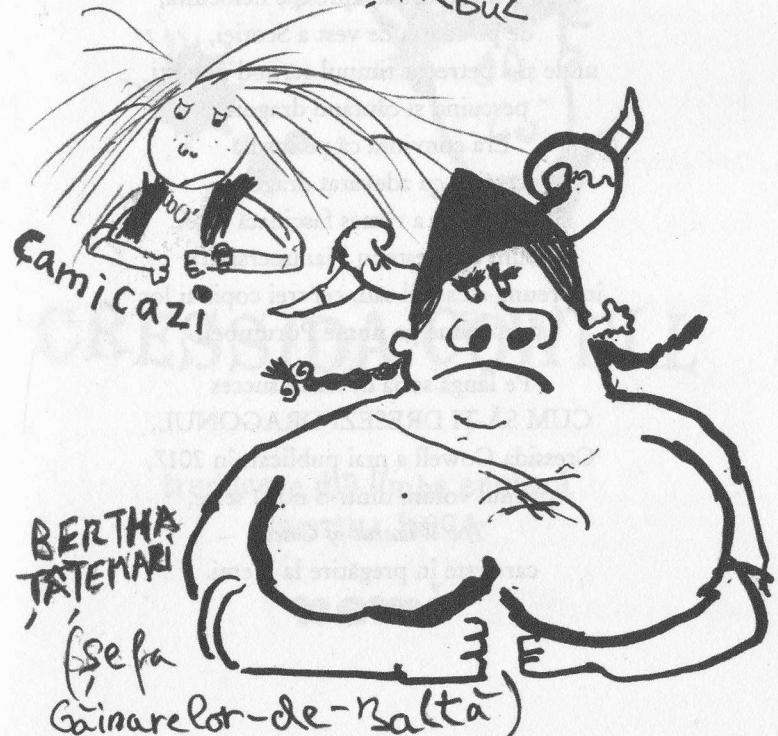
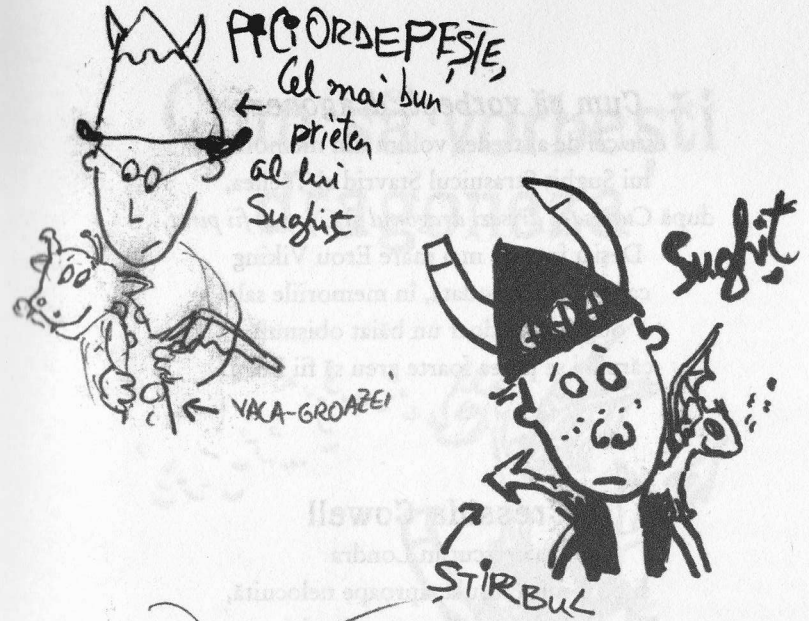
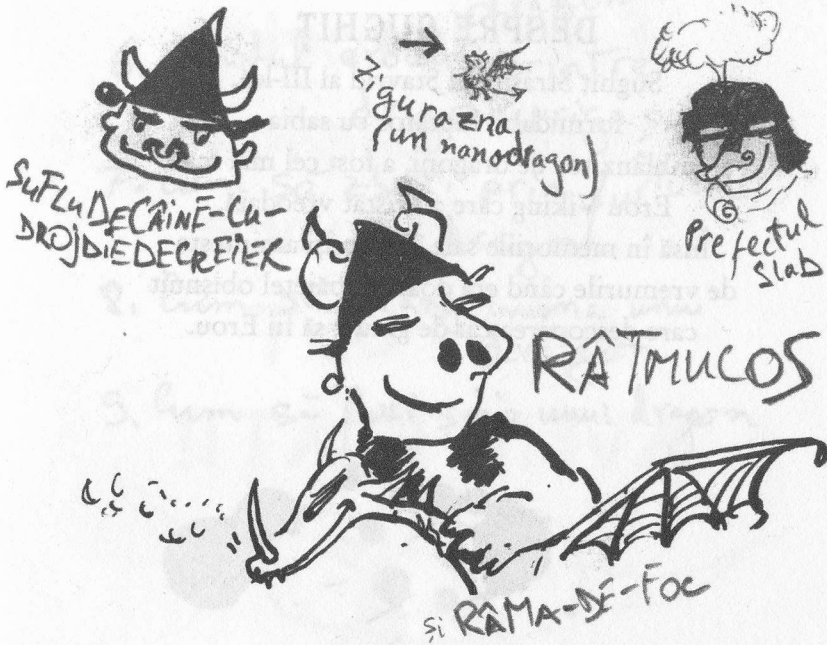

AVERTISMENT

Orice legătură
cu absolut
ORICARE ALT
fapt istoric
este complet
întâmplătoare.

**AȚI FOST
AVERTIZAȚI!**

Cum să vorbești dragoneza este cel de-al treilea volum din memoriile lui Sughit Strașnicul Stavrid al Treilea, după *Cum să-ți dresezi dragonul* și *Cum să fii pirat*.

Deși a fost cel mai mare Erou Viking care a trăit vreodată, în memoriile sale

Sughit este doar un băiat obișnuit căruia i se părea foarte greu să fii Erou.

Cressida Cowell

a crescut în Londra

și pe o mică insulă, aproape nelocuită, de pe coasta de vest a Scoției, unde și-a petrecut timpul scriind povești, pescuind și căutând dragoni.

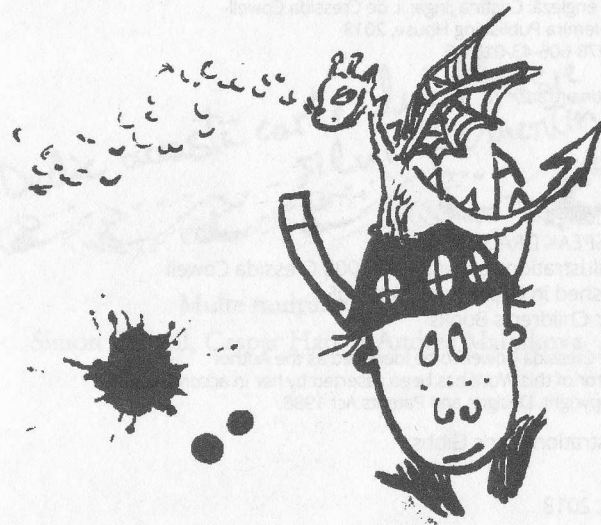
Era convinsă că pe insulă trăiau cu adevărat dragoni și, de atunci, a rămas fascinată de ei.

Acum locuiește în Hammersmith împreună cu soțul său, cei trei copii ai lor și un câine pe nume Porumbel.

Pe lângă seria de mare succes CUM SĂ-ȚI DRESEZI DRAGONUL, Cressida Cowell a mai publicat, în 2017, primul volum dintr-o nouă serie,

The Wizards of Once, care este în pregătire la Nemi.

Cum să vorbești dragoneza

CRESSIDA COWELL

traducere din limba engleză
CRISTINA JINGA

nemi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
COWELL, CRESSIDA

Cum să vorbești dragoneza / Cressida Cowell;
trad. din lb. engleză: Cristina Jinga; il. de Cressida Cowell-
București: Nemira Publishing House, 2018
ISBN: 978-606-43-0124-6

I. Jinga, Cristina (trad.)

821.111

Cressida Cowell
HOW TO SPEAK DRAGONESE
Text and illustrations copyright © 2005 Cressida Cowell
First published in Great Britain in 2005
by Hodder Children's Books

The right of Cressida Cowell to be identified as the Author
and Illustrator of this Work has been asserted by her in accordance
with the Copyright, Designs and Patents Act 1988.

Cover illustration: Chris Gibbs

© Nemira, 2018

Tiparul executat de EUROBUSINESS TIPAR S.R.L.

Redactor: Irina CERCHIA
Lector: Viorica DUMITRENCO
Tehnoredactor: Alexandru CSUKOR

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

ISBN 978-606-43-0124-6

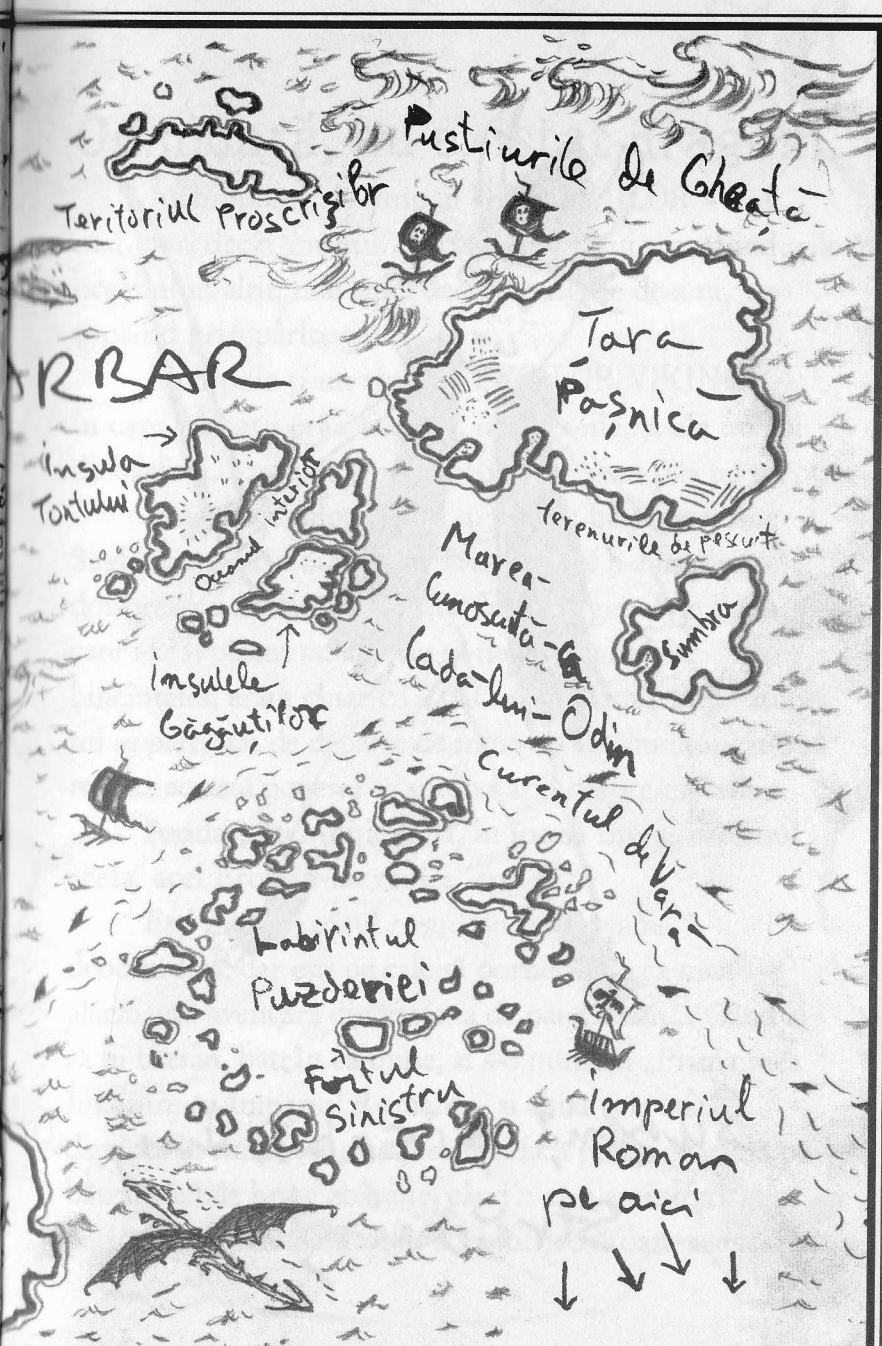
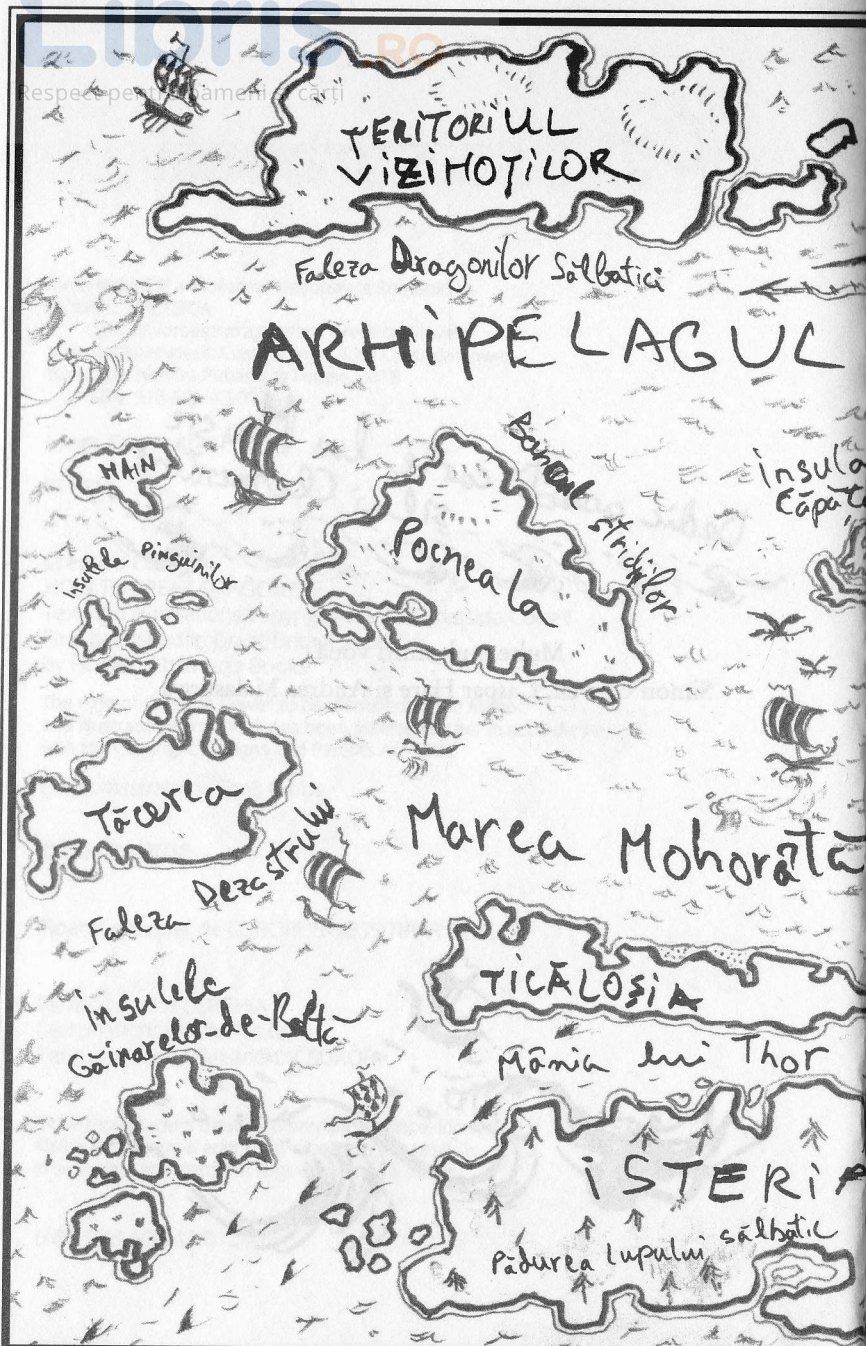
*Dedic această carte lui Maisie
și lui Clementine*

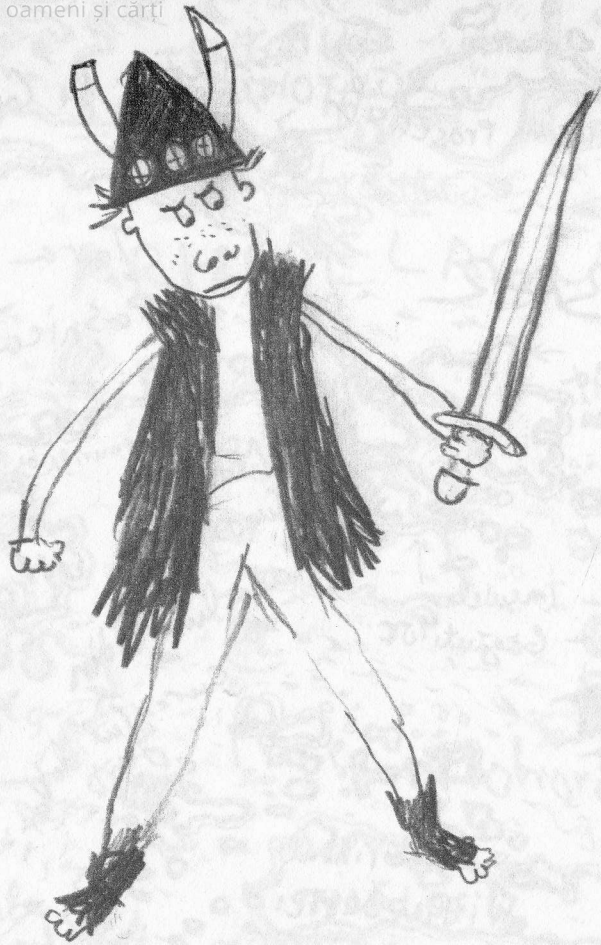

Multe mulțumiri vouă,
Simon Cowell, Caspar Hare și Andrea Malaskova

Odinioară, au existat dragoni	15
1. Lecția abordarea-unei-corăbii-inamice	17
2. Rechinii-târători	28
3. Din lac în puț	48
4. Știrbul vine în ajutor	62
5. Înapoi pe Insula Tontului	77
6. În noaptea aceea, în sinistrul Fort Roman Sinistru...	90
7. Nanodragonul	92
8. Lecția de speriat străinii	106
9. Bun venit în Fortul Sinistru	116
10. Identitatea secretă a prefectului slab	124
11. Moștenitoarea Găinarelor-de-Baltă	138
12. Asul evadărilor	148
13. Înapoi, pe Insula Tontului	152
14. Planurile de evadare ale lui Camicazi	155
15. Sosesc rechinii-târători	166
16. Planul isteț, dar disperat	168
17. Circul din Sâmbăta lui Saturn	178
18. Walhalla expres	185
19. Aaaaaaaah!	188
20. Sughit zeul	203
21. Nu poți ține sub cheie o Găinară-de-Baltă	208
22. Întoarcerea moștenitorilor eroi	221
Epilog de Sughit Strașnicul Stavrid al Treilea, ultimul dintre marii Eroi Vikingi	234

Sughiț și sabia lui,
Străduința

Odinioară, au existat dragoni.

Închipuie-ți un timp al DRAGONILOR – unii mai mari decât munții, sforăind liniștiți în străfundurile oceanului; alții, mai mici decât o unghie de-a ta, topăind prin pârloage.

Închipuie-ți un timp al EROILOR VIKINGI, în care bărbații erau bărbați, iar femeile, și ele un soi de bărbați, ba chiar și unii bebeluși aveau păr pe piept.

Și acum închipuie-ți că tu ești un băiat pe nume Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea, care n-a împlinit doisprezece ani și nu s-a arătat încă a fi genul de Erou care i-ar fi plăcut tatălui său să fie. Băiatul acela, bineînțeles, eram chiar EU, dar cel care am fost pe atunci mi se pare atât de departe de mine cel de acum, încât o să relatez această poveste ca și când ar fi despre un străin.

Așadar, închipuie-ți că, în loc să fiu eu, străinul acela, acel Erou-în-Devenire, ești TU.

Ești mic. Ai părul roșu. Nu-ți dai seama deocamdată, dar ești pe cale să pornești în cea mai alarmantă aventură din viața ta de până acum... Când ai să fii bătrân, bătrân ca mine, ai s-o numești „Prima mea Întâlnire cu Imperiul Roman“ – și chiar și la atâta distanță în timp, tot o să-ți se mai facă pielea de găină pe bătrânele tale brațe zbârcite, când o să-ți amintești pericolele și primejdiile din acea înfricoșătoare aventură...

1. LECȚIA ABORDAREA- UNEI-CORĂBII-INAMICE

Cândva, într-o zi cețoasă, într-o țară rece, rece, cu mult, mult timp în urmă, șapte bărcuțe vikinghe pluteau pe Marea-cunoscută-drept-Cada-lui-Odin. Ceața înghițise Țara Pașnică dinspre nord și Insula Tontului dinspre vest și, într-adevăr, înghițise atât de mult din toate, încât părea că bărcuțele erau niște vehicule aeriene care se desprinseseră de pământ și care navigau printre nori, sus, tot mai sus în văzduh.

În prima barcă, *Mistrețul cel Gras*, ședea Haplea Râgâitorul, un uriaș de șase picioare și jumătate înălțime, într-un sort de blană minuscul, cu mușchii picioarelor atât de groși, de parcă aveau ei înșiși mușchi, și cu o barbă ca un arici lovit de trăsnet. Haplea era profesorul însărcinat cu Programul de Pregătire a Piraților de pe Insula Tontului și această navigare prin ceață făcea parte din lecția

Abordarea-unei-Corăbii-Inamice.

În fiecare dintre cele șase bărcuțe de copii care-l urmau pe *Mistrețul cel Gras* erau câte doi băieți, iar acești băieți erau învățăceii lui Haplea, tinerii membri ai Tribului Huliganilor Păroși.

- OK, BILUȚE DEZGUSTĂTOARE DE MUCI DE FETIȚE! izbucni Haplea într-un muget atât de puternic, că l-ai fi auzit de la șapte mii depărtare. VOM EXERSA ACUM ABORDAREA-UNEI-CORĂBII-INAMICE AVÂND CA ȚINTĂ UȘOARĂ O CORABIE DE PESCARI PAȘNICI... ÎȘI AMINTEȘTE CAREVA PRIMA REGULĂ A AMBUSCADEI?

- IA-ȚI INAMICUL PRIN SURPRINDERE, DOMNULÉ! strigă Fațadeporc-cu-Râtmucos, un băiat înalt, cu o nutră încrezută și nesuferită, cu nări uriașe și un început de mustață.

- Foarte bine, Râtmucos, mârâi mulțumit Haplea Râgâitorul, apoi continuă la volum maxim: PE O CEAȚĂ DENSĂ CA ASTA, CORABIA VICTIMĂ N-O SĂ AIBĂ NICIO ȘANSĂ SĂ VĂ VADĂ VENIND!

Ne poate auzi, în schimb, zise în gând Sughit Strașnicul Stavrid al Treilea, încercând fără chef să străpungă ceața cu privirea. Asta dacă, bineînțeles, nu avem norocul să dăm peste niște pescari Pașnici cu desăvârșire surzi...

Sughiț Strașnicul Stavrid al Treilea este, întrucâtva surprinzător, Eroul acestei povestiri. Spun surprinzător pentru că primul lucru pe care-l observai la Sughiț era cât de foarte, foarte obișnuit arăta. Mai degrabă pîrpiriu, cu o față puțin pîstruiată, absolut comună, care ar trece întotdeauna neremarcată prin mulțime.

Dragonul său, Știrbul, care în acest moment dormea la Sughiț în sân, sub cămașă, era la fel de comun ca stăpânul lui. Singurul lucru cu adevărat extraordinar la Știrbul era cât de extraordinar de mic putea fi. Era cel puțin pe jumătatea celorlalți dragoni ai băieților.

Și-ți închipui și tu, nu era ceva cu care să te dai mare.

Zbieretele lui Haplea îl treziră pe dragonaș. Își scoase nasul pe la gulerul tunicii lui Sughiț.

- C-e-ce se-ntâmplă? Îngăimă el somnoros, în dragoneză¹.

¹ Dragonii vorbeau dragoneza. Numai Sughiț putea înțelege această limbă fascinantă (n.a.).

- Oă, nimic deosebit, îi răspunse Sughiț în șoaptă, scărpinându-l între cornițe. (Știrbului îi plăcea asta.) Haplea urlă, Râtmucos face pe deșteptul, iar noi toți suntem aici, în larg, navigând prin ceață și frig, când am putea fi culcușiți în fața unui foc doboritor... poți să te vâri din nou să faci nani, dacă vrei.

Știrbul chicoti.

- Voi, v-v-vikingii sunteți la fel de s-s-smintiti ca macrouașii, zise el. T-t-trezește-l pe Știrbul când e ora m-m-mesei...

Și se îndesă la loc în adăpostul lui cald, exact la subsuoara stângă a lui Sughiț, închizând iarăși ochii.

Sughiț îl avea ca tovarăș de barcă pe prietenul lui cel mai bun, Picioardepește, un băiat chiar mai pîrpiriu decât Sughiț și care arăta ca un tânțar-de-baltă, astmatic și sașiu.

Picioardepește ridică mâna.

- Totul e în regulă dacă nu ne pot vedea venind, sublinie el în mod logic, dar cum o să-i vedem noi pe ei ca să-i abordăm noi primii?

- Floare la ureche, creier de plancton ce ești! bubui Haplea, foarte încântat de el însuși. Corăbiile de pescuit ale Pașnicilor sunt întotdeauna urmate de turme de Dragoni-de-mare Negri-pe-spinare pitici, care trag

nădejde să apuce și ei o îmbucătură. Tot ce aveți de făcut este să urmăriți vânzoleala lor și o să vă găsiți sigur o corabie de atacat. Atunci, pur și simplu urcați la bordul ei, scoțând Strigătul de Luptă Huligan... hai, repetați după mine: IAAAAAAAH! urlă Haplea Râgâtorul.

- IAAAAAAAH! răspunseră urlând zece băieți, agitându-și săbiile ca pucații.

- Iaaaah, repetară Sughit și Picioardește, fără prea mare tragere de inimă.

- Pașnicii sunt îngroziți de noi, Huliganii, Odin știe de ce... Da, băieți - trebuie să furați unul dintre coifurile lor, drept dovadă c-ați îndeplinit misiunea, și o să mi-l aduceți mie. O SĂ FIE LA FEL DE UȘOR CA FURATUL MURELOR DE LA UN ȚÂNC! tună Haplea Râgâtorul. Oh, era să uit! Ce prost sunt..., râse Haplea nepăsător. Singurul lucru pe care *trebuie* să-l aveți în minte este ca, SUB NICIO FORMĂ, SĂ NU IEȘIȚI DIN GOLFUL ĂSTA. E FOARTE IMPORTANT, pentru că pe la sud trece Curentul de Vară, un curent de apă caldă, și știți cu toții ce mișună în Curentul de Vară...

- Rechinii-târători, zise Picioardește, înghițind în sec.

- Corect, Picioardește! bubui Haplea. Cred că Sughit, expertul nostru în istorie naturală, ne poate spune câte ceva despre Rechinii-târători.

- Cu siguranță, domnule, răspunse Sughit, încântat că i se punea o întrebare despre subiectul lui favorit, dragonii.

Își scoase din buzunar un carnețel jerpelit, pe care era scris, cu litere mari și strâambe, *Cum să vorbești dragoneza*. În carnețelul ăsta, Sughit își ținea notițele despre limba dragoneză și descrierile diverselor specii de dragoni și ale obiceiurilor acestora.